

Σεσίλια

Η Στερεή και η Μόσχα αποδείχτηκαν άξιες διάδοχοι της μητέρας τους. Κληρονόμησαν ταλέντο και γνώση που δεν άφησαν να πάει στράφι. Μεγαλωμένες μέσα στα υφάσματα και τις βελόνες, έμαθαν τα μυστικά της ραπτικής και με την όρεξη που είχαν, η επιτυχία ήταν σίγουρη. Κληροδότημα ανεκτίμητο εκτός από το μαγαζί και η «Πολυτίμη», η τυχερή δαχτυλήθρα... Πέρα από τη μαγική της δύναμη, είχε πλέον και τεράστια συλλεκτική αξία. Ένα κειμήλιο που είχε γνωρίσει τόσες ιστορίες στην πάνω από πέντε αιώνες διαδρομή του...

Τα πράγματα πήγαιναν καλύτερα από καλά... Οι δύο μηχανές Singer που θεωρούνταν θησαυρός για τα ραφτάδικα την εποχή της μητέρας τους έγιναν πέντε και έπαιρναν όλες φρωτιά καθημερινά. Ήταν και καλή εποχή για τη μόδα. Οι κυρίες πήγαιναν με τη "Γυναίκα" στο χέρι κι έδειχναν το μοντελάκι που ήθελαν να ξεσηκώσουν τα κορίτσια στο μαγαζί. Η Στερεή έφτιαχνε το πατρόν βάζοντας πάντα μια δική της πινελιά, γιατί «Η μόδα είναι πρώτα απ' όλα τέχνη, είναι έμπνευση και δημιουργία», όπως έλεγε. Κι η Μόσχα στη συνέχεια έβαζε όλο της το μεράκι στη βελονιά: Μετρούσε, έκοβε, τρύπωνε και έραβε: Ευθεία, ζιγκ ζαγκ, φρεστόνι στη μηχανή, αλλά και στο χέρι: Κομποβελονιά, ριζοβελονιά, κομπλέν και πρώτη και καλύτερη η κρητική βελονιά που αναλάμβαναν ειδικές κεντήστρες στο μαγαζί.

Πέρα όμως από την κοινή τους αγάπη για τη ραπτική, οι δύο κόρες της Παραδεισίας θα έλεγε κανείς ότι είναι εκ διαμέτρου αντίθετες... Η Μόσχα ήταν ήρεμη, πιστή στην παράδοση και μετρημένη σε όλα της, εκτός από ένα, το φαγητό! Έτρωγε ασταμάτητα, είχε ιδιαίτερη αδυναμία στο πιλάφι και τη βραστή γίδα και παραμιλούσε όταν της μύριζε γλυκό. Αδιαφορούσε επιδεικτικά για τα παραπανίσια κιλά της κι όταν την πειράζαν, απαντούσε πως ήταν αφρατούλα σαν τη μητέρα της. Στον αντίποδα, η Στερεή ήταν πιο αυθόρμητη, με μοντέρνα προσέγγιση στη ραπτική, «σφικτή» με τα οικονομικά και πολύ επιλεκτική με τη διατροφή της, γι' αυτό και διέθετε αναλογίες μοντέλου.

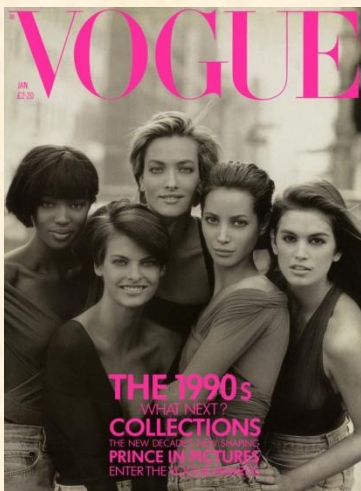
- Μόσχα σταμάτα να τρώς! Θα σκάσεις, χριστιανή μου...
- Στερεή, τρώγοντας έρχεται η όρεξη... και όπως έλεγε και ο Κυρ-Χαράλαμπος... Σα σκλάβος δούλευε και σαν αφέντης τρώγε...
- Σαν ΕΝΑΣ αφέντης! Όχι σαν εκατό! Και σου έχω πει: Να με λες Σεσίλια!

Το κύριο πρόβλημα στη σχέση τους ήταν ότι η Μόσχα αρκούνταν να είναι πρώτη στο «χωριό», ενώ η Στερεή ήθελε να κατακτήσει τον κόσμο. Να πάει τη δουλειά της σε μονοπάτια πιο μοντέρνα και τολμηρά. Εκτός από το όνομά της, ξεπερασμένο θεωρούσε ακόμα και το όνομα του μαγαζιού. Επέμενε ότι η «Πολυτίμη» θα έπρεπε να εκσυγχρονιστεί και να γίνει «Πρίσιους».

«Ακολουθήστε τα όνειρά σας, για να ευτυχήσετε» έλεγε η μητέρα τους.

Σε κάποιο ταξίδι της στην Αθήνα, εκεί στη δεκαετία του '90, η Στερεή μαγεύτηκε από τη δύναμη και τη λάμψη που είχε αποκτήσει ο κόσμος της μόδας. Τεράστιοι διεθνείς οίκοι διέθεταν πλέον δημιουργίες τους σε καταστήματα και ο κόσμος διψούσε για γκλάμουρ, πρωτοτυπία και στυλ. Από ρούχα μέχρι κοσμήματα, Polo, Escada, Trussardi, Rabanne, Armani, Swarovski, ήταν

όλα σύμβολα ενός μυθικού για εκείνη κόσμου και δίπλα σ' αυτά σχεδιαστές, μοντέλα, φωτογράφοι, ατελιέ... Έμεινε λίγο παραπάνω στο κλεινόν άστυ εκείνη τη φορά και δεν άργησε να γνωρίσει μια εμβληματική προσωπικότητα της ελληνικής βιομηχανίας της μόδας. Μεγάλος εκπρόσωπος διεθνών οίκων και σχεδιαστής ενθουσιάστηκε με τα σχέδια της Στερεής και την προέτρεψε να έρθει στην Αθήνα, για να ανοίξει τον δικό της οίκο μόδας. Θα τη βοηθούσε ο ίδιος με τους προμηθευτές, το μάννατζμεντ

και τη δικτύωση στην αγορά. Η Σητεία ήταν πια πολύ μικρή για τη Σεσίλια...

Κι ενώ τα δυο κορίτσια δένονταν με βαθιά αγάπη, όταν η Στερεή ανακοίνωσε στη Μόσχα την επιθυμία της, εκείνη πικράθηκε πολύ. Δεν ήταν μόνο ο αδελφικός δεσμός που είχαν, ήταν και αυτός ο «αέρας» που έδινε η Στερεή στο μαγαζί. Η φινέτσα, οι γνώσεις της, οι σκόρπιες γαλλικές λέξεις που χρησιμοποιούσε σε άπταιστη προφορά, η αυστηρότητά της, ακόμα και η έπαρση, όταν κάποιος τολμούσε να αμφισβητήσει σχέδιό της... Όλα αυτά θα της έλειπαν της

Μόσχας και η «Πολυτίμη» θα άδειαζε από τα γέλια και τις φωνές της. Η Μόσχα δεν μπορούσε να γίνει συνοδοιπόρος της Στερεής. Άνοιξε το συρταράκι της ραπτομηχανής, έβγαλε το οικογενειακό κειμήλιο και της το έδωσε ευχόμενη τύχη αγαθή στα νέα της σχέδια...

Η Σεσίλια ήταν άνθρωπος που αγαπούσε τη δουλειά και γι' αυτό δεν άργησε να απογειωθεί. Με σύμμαχο το ταλέντο της και την καλοτυχία της δαχτυλήθρας, βρέθηκε γρήγορα προβεβλημένη στους αθηναϊκούς κύκλους μόδας. Μέσα σε δέκα χρόνια ο οίκος *Cecile Couture* είχε γίνει ένα από τα σημαντικότερα ονόματα της εγχώριας *show business* και από το 2010 άρχισε να δοκιμάζει με επιτυχία τις δυνάμεις του στις διεθνείς Εβδομάδες Μόδας σε Μιλάνο, Παρίσι και Νέα Υόρκη. Και ενώ η επιδημία του κορωνοϊού έπληξε βαθιά τη βιομηχανία της μόδας, η *Cecile Couture* επιβίωσε και ενισχύθηκε εμπορικά, χάρη στην πρωτότυπη εφαρμογή του διαδικτυακού της καταστήματος στην οποία ο πελάτης με χρήση *AI* μπορούσε να δοκιμάσει εικονικά τα ρούχα της σχεδιάστριας!

CECILE COUΤURE

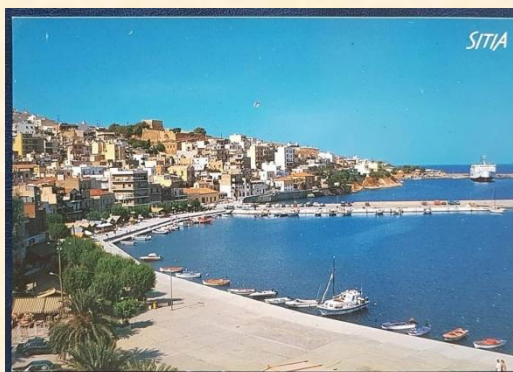
Παρά την επιτυχία της, η Σεσίλια δεν αισθανόταν ολοκληρωμένη. Κάτι έλειπε... Στην προσπάθεια να πετύχει παραμέλησε τον πιο σημαντικό άνθρωπο της ζωής της, την αδερφή της. Είχε να πάει στη Σητεία πάνω από πέντε χρόνια και το τελευταίο διάστημα τα λόγια της μητέρας τους τριβέλιζαν το μυαλό της.

«Πάντα να θυμάστε από πού ξεκινήσατε και πάντα να είσαστε ευωμένες σα μια γροθιά».

Αυτό ήταν. Φέτος θα κατέβαινε στη Σητεία για τις γιορτές! Ακύρωσε τα πάντα, μοίρασε αρμοδιότητες, το ανακοίνωσε και στον στενό συνεργάτη της Βίκτωρα.

«Victor, on y va! Ετοιμάσου για τη Σητεία φέτος τα Χριστούγεννα».

Τό ανακοίνωσε και στη Μόσχα η οποία κόντεφε να πιγεί από την χαρά της! Έτρωγε τον πρώτο κουραμπιέ της σεζόν... Μόλις όμως συνήλθε, μόλις το καλοσκέφτηκε, άρχισε να αγχώνεται. Έτσι απλά θα ερχόταν η αδελφή της μετά από τόσες επιτυχίες, στη Σητεία; Πώς θα της φαινόταν τώρα η πόλη της; Λίγη; Μικρή; Κι ο κόσμος; Πόσον αλήθεια κόσμο ήξερε η Σεσίλια και πόσους φίλους είχε πλέον στη Σητεία;

«Μωρέ κατέω 'γω του τρόπου να την υποδεχτώ και να την καλοδεχτώ... Γαλα δεν τις λένε τις καλεσουρίδες που κάνουν οι κουζουλοί οι διάσημοι μέσα στις γιορτές κι όλοι ποσυνάζονται και πάνε με τα καλά τους κι όλη την ώρα τρώνε και πίνουν ορθοί; Κιονά θα κάμω κι εγώ προς τιμήν της αδελφής μου. Κι αμ' ήντα; Δεν κατέουμε εμείς από Γαλα;», είπε και δάγκωσε ένα ακόμη κουραμπιέ.

